

## Hochfeiler/Gran Pilastro 3510m

Na al een week in het Silvrettagebied vertoeft te hebben gingen we naar het Zillertal met als doel de Hochfeiler en de Schwarzenstein te beklimmen. We zetten onze wagen aan de Schlegeis Stausee wat we al kenden van er tijdens de Berliner Höhenweg enkele jaren geleden te passeren. Vandaar gingen we op weg naar het Pfitscher Jochhaus. Dit was slechts 2u stappen, maar over het uitzicht kan ik amper iets vertellen aangezien we constant in de wolken en de miezerregen gestapt hebben. We waren dan ook blij toen we in deze hut aankwamen. Dit is een moderne hut en dus niet supergezellig, maar ze beschikt wel over een heerlijk gratis warme douche wat welkom was in dit koude weer. Verder beschikt ze zelfs over een sauna, maar daar hebben we geen gebruik van gemaakt. De douche was al meer dan luxe genoeg voor ons. De dag erna ging over een mooie wandelweg naar de Hochfeiler Hütte. Toen we op een hoogte van 2500m kwamen zaten we in de sneeuw want het had vannacht flink gesneeuwd. De laatste 200 meter naar de hut moesten we dan nog door de sneeuw stappen. Deze hut is wel gezellig en biedt mooie uitzichten. We hebben er dan de rest van de dag gependend want voor de Hochfeiler vonden we het nog te slecht weer.



Hochfeiler Hütte 2710m



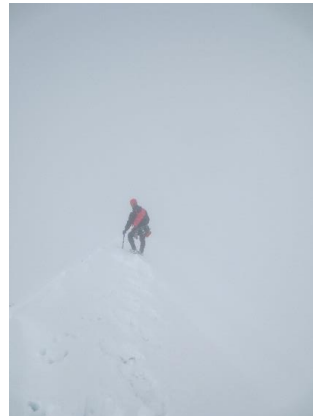
Zicht op Hochfeiler vanaf de hut tijdens een zeldzaam opklaarmoment.

Toen we de dag erna opstonden was het weer nog steeds slecht te noemen en we hebben dan ook eerst overlegd of we wel gingen gaan. Ik vond dat we het moesten proberen, omkeren konden we immers altijd nog. Het pad leidde ons eerst naar kabels in de wand die ons op een brede graat brachten dewelke we verder moesten volgen. Na een tijdje zaten we volledig in de wolken, maar aangezien het pad zichzelf min of meer uitwees en er geen groot gevaar was gingen we nog steeds verder met stijgen tot de graat overging in een sneeuwflank. Op een bepaald ogenblik hadden we een 3-koppige groep Italianen die voor ons gestart waren ingehaald. Alles zat ondertussen potdicht en weer rezen er twijfels om verder te gaan, dit werd immers een winterse beklimming en dat half augustus. Gelukkig had ik de route in mijn GPS staan en kon ik duidelijk zien welke richting we uitmoesten. Ik ben dan ook voorop gegaan en nam het sporen voor mijn rekening. Dit was behoorlijk zwaar aangezien er best wel wat sneeuw gevallen was, gelukkig niet genoeg om lawinegevaar te creëren. Op een gegeven moment kwamen we dan aan de topgraat uit, maar deze rotsgaat was behoorlijk verijst waardoor we moesten oppassen. Al gauw ging het van rotsen over in sneeuw en moesten we dus deze behoorlijk steile sneeuwgraat volgen. Dit deden we uiterst voorzichtig aangezien we amper zicht hadden. We waren dan ook verbaasd toen we opeens oog in oog kwamen te staan met het topkruis. We hadden het dus gehaald, maar reden tot veel gejuich gaf dit niet want het was er koud en we zagen amper iets. Maar desondanks heerste bij mij toch nog de vreugde omwille van het halen van deze klassieker en dit in slechte

weersomstandigheden. Deze ervaring kon dus meegenomen worden voor toekomstige beklimmingen. Na het maken van de gebruikelijke topfoto's begaven we ons dan terug naar de Hochfeilerhütte.



Even later zaten we in de wolken.



De sneeuwgraat.

Wederom daalden we uiterst voorzichtig af over de topgraat. Daarna waren de grootste moeilijkheden en gevaren geweken en konden we (nog steeds in de wolken) gemoedelijk afdalen tot aan de hut. We informeerden naar het weer voor de komende dagen, maar aangezien ze nog een tijdje slecht weer gaven (zoals quasi de ganse zomer van 2014) besloten we om terug over het Pfitscherjoch Haus naar onze auto te gaan om zo terug naar België te keren. Dit was niet zo plezant omdat we dus de Schwarzenstein niet konden beklimmen en we deze weg al kenden. Het was dus op de tanden bijten (en nat worden) tot we aan de auto toekwamen. Dit was dus afzien (vooral mentaal), maar het feit dat we de hoogste bergtop van het Zillertal beklommen hadden schonk me toch in hogere mate plezier.

Moeilijkheidsgraad: Bij goed weer F+, anders PD-

Duur: 2,5 uur vanaf de Hochfeiler Hütte



Het topkruis met een zon die tevergeefs probeert zich door de wolken te banen.